

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

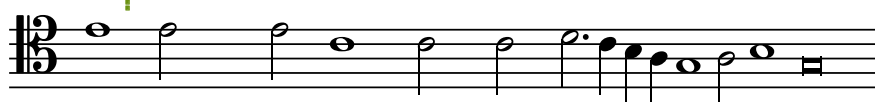
Af hu og sind og al vor agt

[35r]

VI. Aff hu oc sind oc all vor act.



Aff hu oc sind oc all vor act/
vor Synd to aff din høy-re haand/



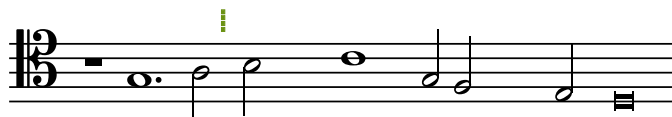
aff Siel oc hier-te aff gant - ske mact/
vor hierte op-liuse den hel - lig Aand/



dig e - ne O Gud wi loff - ue/
huad hel-ler wivaage eller soff - ue/



Vn-der Dieff -ue-lens vold/ for A-dams fald/



aff al-skens nød i Chri -sti død/



e-re wigiord fri fra vaa -de/



lær oss dit Bud O ster -cke Gud/



skic -ke saa du e - ne maat -te raa -de.

Aff hu oc sind oc all vor act/

35v

aff Siel oc hierte aff gantske mact/
dig | ene O Gud wi loffue/
vor Synd to aff din høyre haand/

vor hierte opliuse den hellig Aand/
huad heller wi vaage eller soffue/
Vnder Dieffuelens vold/ for Adams fald/
aff alskens nød i Christi død/
ere wi giord fri fra vaade/
lær oss dit Bud O stercke Gud/
skicke saa du ene maatte raade.

Aff hiertens lyst wi loffue dig Christ/
Vor vey oc Liff/ vor gantske trøst/
Vor meglere est du allene.

Til Fader vor du for oss gaar/
Formedelst din Død oc blodige saar/
Vor Rod est du/ oc wi dine grene/

36r

|O liuss offuer alle/ lad oss ey falde
J syndens brøst/ aff Verdens lyst/
Wi i dig ere brødre alle/
J all vor nød/ O Jesu sød/
Lad oss dig ene paakalde.

Dine ord giøret sant offuer alle land/
At ingen dit Rige forhuærffue kand/
Vden ved dig O Christe allene/
Thi kiødsens act/ aff all sin krafft/
Er mod dine Budord aff gantske mact/
Thi maa wi jammerlige væne/
Men du est kommen at kalde Syndere alle/
Som daarligt er det haffuer du kier/
Selffgode hoss dig ey actis/
Du raad oss bod O Jesu god/
Lad alle falske lærdomme bortkastis.

Det flyder i tø som skiulis i Snø/

De munde de lyckis som falsk monne gø/
All menniskens bud leggis øde/
Du haffuer foruent deris hierte forblint/

Som gerighed elske/ dyller lærdom din/
At de ey tro dog see oc høre/
Somme komme som lam oc somme met bram
Store mectige gaffue dem ville de haffue/
Vor Siæl de saa forkiøbe/
Her imod du bødst O all vor trøst/
|At wi met Sued skulle oss føde.

36v

Din naade oc miskund maa ingelund
Selgis eller kiøbis/ for Guld eller grund/
Du badst hun skulde forgeffs giffuis.
Nu gaar det saa huo penninge kand faa/
Din gantske lærdom hand monne forsmaa/
Om Guld oc gods alle flest monne riffuis.
Men den ret predicker oc lærer hand er dog verd
Sin erlige føde haffue for sin møde/
Gud spise vore Siæle alle/
Aff Dieffuelens suig O Jesu rig
Oss i vor død du lad ey falle.

Hand er strax vild/ hans tunge vsnild/
Som Synden straffer oc gjør wgild/
Drucken/ besæt/ synis hand at være/
Det maa dog ske huo liffuit vil see/
Din Guddoms vilie hand skal betee/
Eller hans byrde bliffuer tung at bære/
Met suig all Verden at saffne/ Huad kand det gaffne/
Naar krop oc Siæl bliffue Dieffuels træl/
Beskerme oss Gud allesammen/
Dig ske ære oc priss/ oss saadant gjør viss/
Nu oc til euig tid/ Amen.

